Ἰδρυτής: ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Διευθυντής: Ἀλέκος Α. Βρῆς
ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 27

ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 23—84, 53—52
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1,50

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
10
Ἀπριλίου
1967

ΤΕΡΕΝΤΙΟΥ & ΠΟΜΠΗΙΟΥ
Ἀνατολή 5,59′ Δύσις 6.54′
Ἔτος 33ον ἀρ. φύλλου 2094

Σωρεία λαθῶν διεπράχθησαν ἑκατέρωθεν

ΥΠΗΡΞΕ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ, ΟΧΙ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ Η ΔΟΘΕΙΣΑ ΛΥΣΙΣ

Π. Κανελλόπουλος: Ρεαλιστικὴ τῶν πραγμάτων ἀντιμετώπισις

Ἔγράφη εἰς τάς ἐφημερίδας τῆς λεγομένης «Δεξιᾶς» ὅτι ἡ ἀνάθεσις τῆς ἐντολῆς διὰ τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως εἰς τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον καὶ ἀπορρίψεως μέ τὸ δικαίωμα διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἦτο ἡ λύσις ἡ ὀρθή. Καὶ ἐγράφη ταυτοχρόνως εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς λεγομένης «Δημοκρατικῆς Ἀναστάσεως» καὶ τῆς ἐπίσης λεγομένης «Ἀριστερᾶς», ὅτι τοιαύτη ἀνάθεσις ὑπῆρξεν ἀστοχή, ὅτι ὑπῆρξε ἀντισυνταγματική καὶ, γενικώτερον, ὅτι ὑπῆρξε σφάλμα καὶ πρόκλησις.

Λάθος ὅμως κάμνουν καὶ αἱ λεγόμεναι δεξιαί, ὅπως καὶ αἱ λεγόμεναι δημοκρατικαὶ καὶ ἀριστεραὶ ἐφημερίδες. Διότι ἡ μεγάλη καὶ πικρὰ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ δοθεῖσα λύσις δέν ὑπῆρξεν οὔτε ὀρθή, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐσφαλμένη. Ὑπῆρξεν ἁπλῶς ἡ λύσις ἡ ΜΟΙΡΑΙΑ, διότι, ὡς ἐξελίχθησαν τὰ πράγματα, ὁ Βασιλεὺς δὲν εἶχεν ἐνώπιόν του λύσιν ἄλλην. Καὶ ἐπειδὴ ἄλλη λύσις, πλὴν τῆς δοθείσης, δέν ὑπῆρχε εἶναι ἐπίσης φανερὸν διὰ τοὺς καλοπίστους, ὅτι ἡ εὐθύνη δι' ὅσα ἐγένοντο καὶ δι' ὅσα ἐνδεχομένως θά ἐπακολουθήσουν ὡς ἀποκορύφωμα τῆς λεγομένης ἀνωμαλίας, δέν βαρύνουν, οὔτε ὡσαύτως θά βαρύνουν καὶ εἰς τό μέλλον τὸν Βασιλέα, ἀλλὰ μόνον τὸν ἀνίκανον καὶ σεσηπότα ἐν πολλοῖς καὶ καθ' ὁμολογίαν του, πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας.

Τὴν δοθεῖσαν λύσιν, συνιστάμενην 1) εἰς τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐντολῆς εἰς τὴν ΕΡΕ, 2) Εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν ἐντὸς τοῦ προσεχοῦς Μαΐου, ἐνῶ αἱ συνταγματικαὶ προθεσμίαι λήγουν τὴν 18ην Φεβρουαρίου 1968 καὶ 3) εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν ὑπὸ τῆς ΕΡΕ, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐκτίθεται ἀσκόπως ὁ Βασιλεύς, ὡς δῆθεν ὑποστηρικτὴς ἑνὸς κόμματος, μοιραίαν, κατέστησαν δύο γεγονότα:

Τό ἕνα εἶναι τό βαρύτατον σφάλμα τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου νά μὴ ἀποδεχθῆ τὴν συγκρότησιν κυβερνήσεως «Οἰκουμενικῆς» ἡ ὁποία, ἐὰν δέν τὸν ὠφέλει, δὲν ἐπρόκειτο, ἐν πάσῃ περιπτώσει, καὶ νὰ τὸν ὀλάψῃ!

Καὶ τό δεύτερον γεγονὸς εἶναι ἡ ἀλλαγὴ ἡ ὁποία ἔχει ἐπιμειωθῆ ἀπὸ τινων μηνῶν εἰς τὴν πολιτικὴν συμπεριφορὰν τοῦ κ. Παν. Κανελλόπουλου καὶ περὶ τῆς ὁποίας ἀλλαγῆς καὶ ἄλλοτε, πρὸ τετραμήνου καί πλέον, μᾶς ἔδοθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἀναγράψωμεν. Περὶ τοῦ ὅτι, δηλαδή, ὁ κ. ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, ἀντιληφθείς τί εἶναι ἐκεῖνο πού «πιάνει» ἐν Ἑλλάδι, λόγῳ πολιτικῆς ὑπαναπτύξεως εὐρυτάτων λαϊκῶν μαζῶν, ἐξελίχθη καὶ αὐτὸς ὄχι βεβαίως πλήρως, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε ἀρκούντως εἰς ρεαλιστὴν, κατά τό παράδειγμα τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων, οἱ ὁποῖοι μέχρι καί πρό τινος ἐξεμεταλλεύοντο τὴν εἰλικρίνειαν, τὴν εὐθύτητα καὶ τὸν ἀπατριωτισμόν του καί ἀπέβλεψε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν πρωθυπουργικὸν θῶκον ὡς πολλοὶ μνηστῆρες διακακῶς τό ἐπεθύμησαν τά τελευταῖα ἔτη. Διότι, ὡς φαίνεται, εὐτυχῶς δὲ διὰ τὴν Δεξιάν, ἐδίδαξε τὸν κ. Π. Κανελλόπουλον ἡ πολιτικὴ πεῖρα τῶν τελευταίων ὀλίγων ἐτῶν, ὅτι διὰ νὰ κατακτήσῃς τὴν ἐξουσίαν ἐν Ἑλλάδι δέν δύναται νὰ τὸ ἐπιτύχῃς οὔτε μέ εὐχὰς, οὔτε μέ εὐθύτητας καὶ εἰλικρινείας, οὔτε πολύ περισσότερον μέ τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν τιμιότητά του, ἀλλὰ δυστυχῶς, μέ τὸ παρασκήνιον, τὰς μεγαλοστομίας, τάς μεγαλοϋποσχέσεις ἀνακατεμμένα ὅλα αὐτὰ μέ ὠρισμένα «θά», ὅμοια ἐκείνων, τὰ ὁποῖα «ἔξυπνοι» τινές κύριοι ἐσκέφθησαν νὰ χρησιμοποιήσουν πολύ πρὸ αὐτοῦ καὶ ἐδῶ ὡς εἶναι πασίγνωστον λίαν ἀποτελεσματικῶς!!

Ὑπὸ τάς ἀνωτέρω συνθήκας ἡ λογικὴ λέγει, ὅτι, ἀποκλεισθείσης τῆς «οἰκουμενικῆς» κυβερνήσεως λόγῳ τῆς ἀπροσδοκήτου «γκάφας» τοῦ κ. ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Κ. ἡ ἑπομένη λύσις ἦτο ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως «Συνεργασίας» μεταξύ τῶν λοιπῶν κομμάτων. Καὶ ἡ λύσις ὅμως αὐτὴ ἀπεκλείσθη. Διότι οἱ ἐπιλεγόμενοι ἀποστᾶται, μὴ δεδαχθέντες ἀπὸ τὸν τίτλον τοῦ «προδότου» ὅστις τούς ἀπεδόθη, ἐζήλωσαν καὶ τὸν τίτλον τοῦ μισαλλοδόξου καὶ τοῦ ἀγνώμονος. Καὶ φθονήσαντες τὸν ἐπί 16 μῆνας εὑρεγέτην των καὶ ὑποστηρικτὴν των κ. Π. Κανελλόπουλον, ἐδήλωσαν προκαταβολικῶς, ὅτι θά κατεψηφίζον μίαν ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ Κυβέρνησιν. Καὶ τό ἔπραξαν, διότι οἱ ἔντιμοι πολιτικῶς αὐτοὶ ἄνθρωποι φαίνεται νὰ πιστεύουν, ὅτι ἡ ΕΡΕ εἶναι καλὴ ὅταν ψηφίζη τὰς κυβερνήσεις των, μόνον!

Τί ἀπέμενε λοιπὸν διὰ τὸν Βασιλέα, διὰ τὸν ὁποῖον καὶ μόνον, ἐν ὀνόματι τῆς ἀξιοπρεπείας των καὶ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντός των, πρέπει νὰ ἐνδιαφέρωνται οἱ Ἕλληνες; Τίποτε πλὴν τῆς δοθείσης λύσεως. Νά ἀνατεθῆ δηλαδὴ ἡ ἐντολὴ εἰς τὸ δεύτερον κατὰ σειρὰν κόμμα ὡς ἐγένετο καὶ τὸ 1963, ὅτε ἡ ἐντολὴ ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Παύλου εἰς τόν κ. Γ. Παπανδρέου, ὅστις ἡγεῖτο τότε τοῦ δευτέρου κόμματος, ἐφ' ὅσον τό σημερινὸν πρῶτον δηλαδὴ ἡ Ε.Κ. ἦτο ἀκατάλληλον, ἀφοῦ παρητήθη καὶ ἐθριμματίσθη καὶ ἀφοῦ κατέστη ὑπόδικον δι' ἐθνικὴν προδοσίαν, μὴ ἐκκαθαρισθεῖσαν δικαστικῶς. Ἄλλο πρᾶγμα εἶναι τί θά ἔπρεπε νά πράξῃ ὁ Ἄναξ ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ τῆς ἑπομένης τῶν ἐκλογῶν, ὅτε ἀσφαλῶς οὐδενὸς κόμματος διαθέτοντος τὴν δεδηλωμένην τῆς πλειοψηφίας, ἡ ἐντολὴ θά ἔδει νὰ ἀνατεθῆ εἰς τό Πρῶτον Κόμμα. Τώρα δὲν ἔχομεν τὴν «ἑπομένην τῶν ἐκλογῶν». Ἔχομεν τὴν ἑπομένην παραιτήσεως τοῦ Πρώτου Κόμματος.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅθεν ὅτι ἡ δοθεῖσα λύσις ὑπῆρξε μέν συνταγματικὴ, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξε, δυστυχώς, καὶ ἡ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος ἐπιβαλλομένη.

Πρῶτον, διότι, τὴν ἀναμφισβήτητον συνταγματικότητα τῆς λύσεως αὐτῆς δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὴν κατανοήσουν χιλιάδες τινες ὑποαναπτύκτων πολιτικῶς Ἑλλήνων. Ὅπερ σημαίνει ὅτι αἱ χιλιάδες αὐταὶ ἀτόμων θά ἐπιρρίπτουν, λόγῳ ἀγνοίας καὶ λόγῳ εὐπιστίας εἰς τούς «ἐπαγγελματίας διασπαστὰς» τὴν εὐθύνην εἰς τὸν Ἄνακτα ὡς δῆθεν παρανομήσαντα.

Καὶ δεύτερον, διότι ἐκ τῆς δοθείσης λύσεως οὔτε ἡ ΕΡΕ πρόκειται νά ὠφεληθῆ, ἐφ' ὅσον οἱ κονδυλοφόροι καὶ οἱ λάρυγγες τῶν δῆθεν δημοκρατῶν θά ἔχουν, ὄχι βεβαίως τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ ὁπωσδήποτε τὴν εὐχέρειαν νά διαλαλοῦν τρὸς τούς ὑποαναπτύκτους καὶ ἑτοίμους μὲ τὸ στόμα ἀνοικτὸν δ' ἀ νά χάψουν ὅ,τι τούς σερβιρισθῆ ταλαιπώρους ὑπαδούς των, ὅτι αἱ μέλλουσαι ἀ διεξαχθοῦν ἐκλογαὶ θὰ εἶναι νόθοι ἀφοῦ θά ἔχουν διεξαχθῆ ἀπὸ κυβέρνησιν τῆς Δεξιᾶς.

Δέν θά ἔπρεπε δέ, πράγματι, ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω, πού συνιστοῦν ζημίας οὐσιώδεις, ἀ διακινδυνευθῆ τὸ ἀδιάβλητον τῶν ἐκλογῶν, καὶ μάλιστα δ'εξαγομένων ἐντὸς διμήνου ἀπὸ σήμερον, ἤτοι εἰς χρόνον ὁ ὁποῖος οὔτε «ἀποπαπανδρεοποίησιν» ἐπιτρέπει, οὔτε ὅ,τι ἤθητε ἄλλο, τὸ ὁποῖον τουλάχιστον θά ἐξησφάλιζε ἴσην ἐκκίνησιν εἰς τὸν ἐκλογικὸν στίβον καὶ εἰς τὴν Ε.Κ. καὶ εἰς τὴν ΕΡΕ καὶ εἰς ὅλα τὰ κόμματα. Οὐδενὸς δὲ διαφεύγει τῆς πλοσσοχῆς, ὅτι, ἀντὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω, ἡ ἐπιβεβλημένη λύσις ἦτο, κατ' ἀρχὴν μέν ὁ σχηματισμὸς ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρυτέρας κυβερνήσεως Συνεργασίας, καὶ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1968, ὡς ὁρίζει τό Σύνταγμα, ἐν ἐσχάτῃ δὲ ἀνάγκῃ ὁ σχηματισμὸς ἀμιγοῦς ὑπηρεσιακῆς κυβερνήσεως καὶ διενέργεια ὑπ' αὐτῆς ἐκλογῶν ἐντὸς 45 ἡμερῶν. Ὁπότε, καὶ μέν δὲν θά ἐλύετο καὶ πάλιν τὸ πολιτικὸν πρόβλημα τῆς χώρας, ὁπωσδήποτε ὅμως δὲν θά συνέβαινε ὅ,τι τώρα πρόκειται νά συμβῆ: Νά εὑρεθῆ, δηλαδή, ἡ Ἑλλὰς πολιτικῶς ἐκεῖ ὅπου εὑρέθη τὴν 15ην Ἰουλίου 1965, ἤτοι, μέ οὔτε ἕνα βῆμα πρὸς τά ἔμπρός.

Εἰς πάντα τά ἀνωτέρω μία θά ἠδύνατο νὰ δοθῆ ἐξήγησις: αἱ ἐκλογαὶ δὲν θά γίνουν τὴν 28ην Μαΐου ἀλλὰ μετὰ ἀπὸ μῆνας τινας ὁπότε ἡ ΕΡΕ θὰ ἠδύνατο νά δρέψῃ τὰ ἀγαθὰ μιᾶς πολυμήνου διακυβερνήσεως τῆς χώρας. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως αὐτὴν δοθέντος ὅτι Βουλὴ δὲν θὰ ὑπάρχῃ θὰ ἦτο φανερὸν, ὅτι θά ἐπρόκειτο περὶ ἐπιβολῆς ἡμιδικτατορίας. Καὶ μία τοιαύτη λύσις δέν πρόκειται νὰ ὑλοποιηθῆ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν τοῦ κ. Κανελλοπούλου πρωθυπουργεύοντος Διότι δέν ἀρμόζει τοῦτο οὔτε εἰς τὸν χαρακτῆρα του, οὔτε εἰς τὸν πολιτικόν του «πιστεύω» τό διαποτισμένον ἀπὸ τὰ ἀγνότερα δημοκρατικὰ ἰδεώδη, ὁσονδήποτε καὶ ἄν ὑπέστησαν ταῦτα τὴν ἀναγκαίαν διὰ τούς καιρούς μας διαπότισιν τοῦ ρεαλισμοῦ.

Ἀνέλαβε, λοιπὸν, ἐρωτᾶται, ὁ κ. Κανελλόπουλος τὴν ἐξουσίαν διὰ νὰ διακυβερνήσῃ τὴν χώραν μόνον δι' ἓν δίμηνον; Ἄν ναί, τό σημειοῦμεν ἀπροκαλύπτως; Καθ' ἡμᾶς, διέπραξε σφάλμα.

Ἕνεκεν ὅλων τῶν ἀνωτέρω φοβούμεθα ὅτι ὄχι μόνον λύσις ἀλλ' οὐδὲ κἀν βελτίωσις δὲν πρόκειται νὰ ὑπάρξῃ διὰ τὴν χώραν ἀπὸ τάς πολιτικὰς ἐξελίξεις ὡς αὗται διεγράφησαν τάς τελευταίας, ἡμέρας μέ ἔναρξιν τὴν ἀνατροπὴν τῆς μεταβατικῆς ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Παρασκευοπούλου μέ συνέχειαν τὴν ἄρνησιν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου νὰ ἀποδεχθῆ τὴν οἰκουμενικὴν καὶ μέ ὁλοκλήρωσιν τοῦ κύκλου τῶν λαθῶν, μέ τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου τῆς ὡς περιεγράφη, μοιραίας βασιλικῆς ἐντολῆς. Ἀντιθέτως τὸ λίαν πιθανότερον εἶναι ὅτι ἡ ἐκκρεμότης θά παραταθῆ ἐπικινδύνως.

Οἴκοθεν νοεῖται, ὅθεν ὅτι ἐκεῖ ποῦ ἔφθασαν πλέον τὰ πράγματα μία μόνον σανὶς σωτηρίας τοῦ τόπου ὑπάρχει. Ἀφοῦ παραίτησις τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου δὲν εἶναι πλέον δυνατὴ ἢ καὶ ἐπιτρεπτή, νὰ δώσῃ τὴν ὑποστήριξίν του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς ΕΡΕ ὁ ἴδιος ὁ κ. Γ. Παπανδρέου. Ἄν τό πράξῃ, θά ἐπανέλθωμεν περίπου εἰς τὴν περίοδον τῆς 20ης Δεκεμβρίου 1965 ὅτε τά δύο Κόμματα ἐφαίνοντο συμφωνοῦντα εἰς, ὅτι ἀφοσᾶ τὴν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν, καὶ ταυτοχρόνως θά ἔχῃ συμβάλει ὁ ἐπιφανὴς μας συμπολίτης ἔτι περαιτέρω εἰς τὴν ἐκτόνωσιν τοῦ φανατισμοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐπίσης, ἐπιφανὴς μας συμπολίτης κ. Π. Κανελλόπουλος πολλαπλῶς εἰργάσθη προσφέροντες οὗτω ἐθνικὴν ὑπηρεσίαν. Θά, προβῆ ὅμως εἰς τὴν γενναίαν αὐτὴν χειρονομίαν ὁ κ. Γ. Παπανδρέου; Ἀμφιβάλλομεν. Τοῦ ἀπευθύνομεν ὅμως τὴν ἔκκλησιν αὐτήν.

Ὡς ἀπέδειξαν αἱ ἔρευναι

ΔΥΝΑΤΗ Η ΓΕΦΥΡΩΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΡΙΟΥ-ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ

Θά προκηρυχθῆ διεθνὴς διαγωνισμός

Κατά σχετικάς πληροφορίας αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων μετὰ τὴν ἔρευναν τῆς «Γαλλικῆς ἑταιρείας γεωφυσικῶν ἐρευνῶν» ἀποφαίνεται ὅτι ἡ κατασκευή γεωφράγματος ἤ κρεμαστῆς γέφυρας διά τήν ζεύξιν Ρίου — Ἀντιρρίου εἶναι δυνατή. Συμφώνως πρός τάς προκαταρκτικάς ἐνδείξεις ἐρεύνης τῆς Γαλλικῆς ἑταιρείας τό ὑπέδαφος συνίσταται ἀπὸ ἀμμοχάλικον καὶ ὄχι λάσπην.

Ἐξ ἄλλου τό Ὑπουργεῖον ἀναμένει τήν ὁριστικήν μελέτην διά νὰ προχωρήσῃ εἰς τήν ἀνάθεσιν τοῦ ἔργου μὲ διεθνῆ διαγωνισμόν. Εἶναι πιθανόν νά συνδυασθῆ ἡ μελέτη καὶ κατασκευή μὲ παραχώρησιν τοῦ προνομίου εἰσπράξεως διοδίων ἀπό τήν ἀνάδοχον ἑταιρείαν δι' ὡρισμένα ἔτη.

ΔΙΑ ΝΑ ΥΠΑΡΞΗ ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ

Ἐντυπωσιακαὶ ἀλλὰ καὶ ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ

ΔΙΑΠΛΑΤΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΜΩΛΟΥ — ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΥΜΑΤΟΘΡΑΥΣΤΗΝ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΑΥΤΟΥ. ΑΦΑΙΡΕΣΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΙΓΚΛΙΔΩΜΑΤΩΝ. ΙΔΡΥΣΙΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΖΩΝΗΣ.

Τοῦ τ. Προέδρου τῆς Λιμενικῆς κ. Α. Χ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Εἶναι γενικὴ ἡ ἀντίληψις ὅτι ὁ λιμὴν μας στερεῖται ἐπαρκῶν χώρων καὶ διὰ τὴν εὔρυθμον λειτουργίαν του καὶ ὅτι εἶναι καταδικασμένος νὰ κινεῖται εἰς μίαν μικρὰν ζώνην πλάτους 40 — 70 μέτρων καὶ μήκους 1400 μέτρων εἰς τὴν ὁποίαν ἐκφορτώνονται καὶ ἀπὸ βιβάζονται συλλήβδην ἐμπορεύματα καὶ ἐπιβάται καὶ ὡς ἐπί τούτου εἶναι ἀδύνατον νὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ τὴν μορφὴν ἑνὸς συγχρόνου λιμένος, πολλῷ δέ μᾶλλον ν' ἀνταποκριθῆ εἰς μίαν ηὐξημένην κίνησιν, ἐκτὸς ἐὰν ἀποκτήσωμεν νέον τοιοῦτον εἰς ἑτέραν θέσιν, ἱκανοποιοῦντα τάς σημερινάς ἀπαιτήσεις.

Δέν συμφωνοῦμεν μέ τὴν ἄποψιν αὐτὴν. Νέος λιμὴν εἰς ἑτέραν θέσιν οὔτε συμφέρει ἀπὸ πλευρᾶς κόστους κατασκευῆς οὔτε ἐξυπηρετῆ τὴν πόλιν. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἀποκλεισθῆ καὶ ν' ἀναζητήσωμεν λύσεις ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος κεντρικοῦ λιμένος.

Καὶ ὑπάρχουν καθ' ἡμᾶς τοιαῦται λύσεις ἐξυπηρετοῦσαι ἀπολύτως τὰς λειτουργικὰς ἀνάγκας ἑνὸς συγχρόνου λιμένος.

ΔΙΑΠΛΑΤΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΜΩΛΟΥ

Ἐὰν ἁπλῶς διαπλατύνωμεν τὸν Γαλλικὸν μῶλον κατὰ 120 μέτρα πρὸς τὴν πλευρὰν τῆς ἰχθυόσκαλας, ὅπου ὑπάρχουν σημαντικὰ πρὸς τοῦτο περιθώρια, θά ἀποκτήσωμεν πρόσθετον χῶρον 24.000 μ2 μέ μίαν δαπάνην μόνον 5 ἑκ. δραχ. περίπου, διότι τὸ ὅλον ἔργον θά γίνῃ εἰς τὴν ἐκεῖ ἀβαθῆ λεκάνην (βάθος 4 μέτρων) δι' ἐπιχωματώσεων καὶ λιθορροπῆς εἰς τά ἀκραῖα σημεῖα, ὅπως ἀκριβῶς ἔχει σήμερον. Ὁ νέος αὐτὸς χῶρος θά δύναται νὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 2 σελίδα

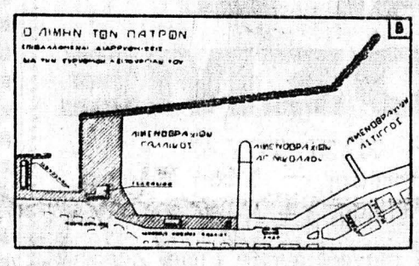

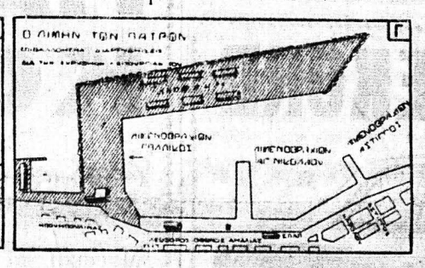

ΣΧΕΔΙΑΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΩΝ ΕΡΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΙΜΕΝΑ

Τό ἐλεύθερον Βῆμα τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος»

Ο ΔΗΜΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΒΗ ΘΕΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

Τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου κ. Γ. ΜΕΘΕΝΙΤΗ

Ἄξια παντός ἐπαίνου εἶναι τά Δημοτ. Συμβούλια τῆς πρωτευούσης καὶ συμπρωτευούσης τοῦ Βορρᾶ, διότι, παρὰ τάς ἐξαγγελλομένας ἀπειλάς περὶ κυρώσεων κλπ. ὑψωσαν τὴν φωνήν των καὶ δι' ἀποφάσεων καὶ ψηφισμάτων των διεδήλωσαν τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τοῦ ὁποίου εἶναι ἐκπρόσωποι αἱρετοί καὶ ἐζήτησαν καλυτέρευσιν τῶν συνθηκῶν τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας, ἰδίως μετὰ τὸν διορισμόν τῆς παρούσης Σεβαστῆς καθ' ὅλα Κυβερνήσεως, ἀλλὰ ἀνεπιθυμήτου εἰς τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὡς μή ἐμπνεούσης τὴν πίστην ὅτι θά ὁδηγήσῃ ὁπό ὁμαλάς καὶ ἀνεπηρεάστους συνθήκας τὴν χώραν εἰς ἐκλογάς. Ταῦτα δὲ ἵνα ὑπάρξῃ, τέλος πάντων, μία Κυβέρνησις ἐκ τῆς ἀληθοῦς πλειοψηφίας τοῦ Λαοῦ προερχομένη, ποὺ θά ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς τά μεγάλα της πεπρωμένα. Ὁπότε βεβαίως, καὶ ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις, ἤτις ἔχει πλήρως ἀγνοηθῆ θά ἔχῃ τὴν εὐκαιρίαν νά δημιουργήσῃ καὶ νά ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμόν της, ὅστις εἶναι, τῷ ὄντι, σοβαρός σοβαρώτατος.

Πρέπει λοιπόν καὶ αἱ Πάτραι ἡ τρίτη πόλις τῆς Ἑλλάδος νά σπεύσουν σὰν μεγάλος Δῆμος τῆς χώρας, νά δηλώσουν δι' ἀποφάσεών των καὶ ψηφισμάτων των καὶ ἐν ἀνάγκῃ δι αμαρτυριῶν, τὴν ἀπελπισίαν ποὺ κατέχει τὸν κόσμον τῶν Πατρῶν διὰ τὴν κρατοῦσαν σήμερον πολιτικὴν κατάστασιν. Ὁ Δῆμος Πατρέων, τοῦ ὁποίου τά ἐκάστοτε Δημοτικά Συμβούλια ἔδωσαν ἐπανειλημμένως δείγματα ἀποφασιστικότητος καὶ συνεπείας εἰς ὁ,τιδήποτε θέμα ἔκρινον ὅτι ἦτο ἐπιβεβλημένον, ὡς αἱρετοὶ ἐκπρόσωποι τῆς πόλεως, ἔχει ὑποχρέωσιν νά παρέμβῃ εἰς τὴν παροῦσαν κρίσιμον καμπὴν τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας, νά λάβῃ θέσιν νά ζητήσῃ, νά παρακαλέσῃ καὶ νὰ ἀξιώσῃ ἀπό τούς ὑπευθύνους χειριζομένους τὴν τύχην τῆς χώρας μας, σωφροσύνην καὶ ἐγκατάλειψιν τῶν μεθόδων ἐκείνων ποὺ ἀπεδείχθησαν φθοροποιοὶ διὰ τό ἔθνος, νὰ ἐκδώσῃ ψήφισμα πρός πάντα ἁρμόδιον μὲ τὴν ἀπαίτησιν τῆς συγκροτήσεως μιᾶς κυβερνήσεως ἐμπνεούσης πλήρη ἐμπιστοσύνην πρός τόν λαόν, ὅτι θά παράσχῃ τό δικαίωμα ὡς καὶ τὴν εὐκαιρίαν ἀβιάστων καὶ ἐντίμων ἐκλογῶν, ἵνα ἐκφράσῃ τὴν προτίμησίν του διά τούς ἐκπροσώπους του Μίαν κυβέρνησιν ἥτις θά παράσχῃ τό ἀναφαίρετον δικαίωμα εἰς τόν πολίτην ἐντός τῶν νομίμων πάντοτε ὁρίων, νά ἐκφράζῃ τάς πολιτικάς του ἀντιλήψεις καὶ νά τόν πείσῃ ὅτι τό ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶνθά εἶναι ἀδιάβλητον.

Γιά μιά τέτοια κυβέρνησιν πρέπει συνεπῶς καὶ ὁ Δῆμος μας, μὲ τὴν σειράν του, νά ἀγωνισθῆ, διότι, ἄλλως δὲν ὑπάρχει λόγος ὑπάρξεώς του.

Δέν ἠτυχήσαμεν νὰ ἔχωμεν σύγκλησιν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ἔκτακτον ὡς ἐπεβάλλετο διὰ τό θέμα αὐτό εἰδικῶς. Διό

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 8 σελίδα

ΣΥΝΕΡΧΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟΝ ΤΟ ΔΗΜΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τήν 8ην μ.μ. σήμερον θὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν τό Δημοτικὸν Συμβούλιον. Εἰς τὰ θέματα τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶναι ἀναγεγραμμένα μεταξύ ἄλλων, ἡ ἔγκρισις τῶν ὅρων συνάψεως νέου δανείου ἐκ 10 ἑκατομμυρίων δι' ἐκτέλεσιν κυρίως ἔργων ὁδοποιΐας ἡ ἔγκρισις δημοπρασιῶν διὰ τὴν ἀσφαλτόστρωσιν τῆς ὁδοῦ Ἐγλυκάδος καὶ ἄλλων, καὶ μελετῶν καὶ πιστώσεων διὰ τὴν διαπλάτυνσιν τῆς ὁδοῦ Ἐγλυκάδος, διαμορφώσεως τῆς ὁδοῦ Πατρῶν — Γλαύκου, ἀνακανίνισεως τῆς ὁδοῦ Βουντένης καὶ καλύψεως τοῦ διὰ τῆς συνοικίας Ἀρόης διερχομένου χειμάρρου καὶ ἄλλα.

Ἐπί τῇ σημερινῇ ἑορτῇ τοῦ

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Ε'

Τοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. Π. ΜΠΟΥΡΑ

Ἀξίζει κάποτε νὰ συλλογισθοῦμε σάν Ἕλληνες σοβαρὰ πάνω σὲ μερικὲς πτυχές τῆς ζωῆς τῶν πρωτεργατῶν τῆς νεώτερης Ἱστορίας μας μέ τὴν προσδοκία πὼς ὅσο βυθιζόμεθα στὴν ἰδιωτική τους ζωὴ τόσο πλαταίνουμε τὴ μορφή τους μέσα στό χρόνο.

Ὁ Λόγος γιὰ τὸν Ἐθνομάρτυρα Γρηγόριον Ε' πού κατέλαβε ἐξέχουσα θέσι στὴν Ἑλληνική Ἱστορία καὶ μέσα στὶς ψυχές μας, γιὰ τὴν ὑπέροχο θυσία του, γιὰ τὴν ἀτι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 7 σελίδα

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΟΙΚΤΡΑ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΚΑΤΕΤΕΘΗ Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΟ 1967

ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΝΟΝ "ΑΝΟΙΓΜΑ,, ΦΘΑΝΕΙ ΤΑ 42 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

Δι' αὔριον Τρίτην καί ὥραν 8ην μ.μ. ἐκλήθη εἰς συνεδρίασ